

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Eivsdem Sancti Cyrilli Epistola Ad Acacivm Episcopvm Melitenaе.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

SANCTI CYRILLI AD CLERICOS
ET LAMPONEM PRESBYTERVM.ANNO
CHRISTI
535.

CVM apud Æliam commorarer, vir aliquis ex his qui
nobiliter militant in palatio, epistolam multorum
versuum & grandem obtulit mihi signatam, quam se dice-
bat accepisse ab Antiochenis orthodoxis. Subscriptiones
autem erant in ea plurimorum clericorum, & monacho-
rum, & laicorum. Accusabant autem orientales episco-
pos, quasi tacentes quidem Nestorii nomen, & dissimu-
lantes eum auersari, transilientes autem ad Theodori co-
dices de incarnatione factos, in quibus multo peiores Ne-
storii blasphemias positæ sunt. Pater enim fuit Nestorii
perfidia, & illius mala locutus, impius in his factus est in
quibus modo est. Et scripsi quidem reuerendissimo epi-
scopo Antiocheno, vt Theodori impia dogmata in eccle-
sia nemo loquatur: accedens autem ad Alexandriam
reuerendissimus diaconus & archimandrita Maximus,
plurima in clamauit in orientales, dicens orthodoxos nul-
lum ibi locum habere, nec fiduciam loquendi de recta fi-
de. Dixit vero, quod confingunt quidem confiteri sym-
bolum expositum Nicææ a sanctis patribus, male autem
illud interpretantur: & adhortatus est me omnem expo-
sitionem Nicææ Synodi interpretari plane, vt non subri-
pian quidam alia pro aliis exponentes, quod & feci. Ha-
bet igitur tomos, vt offerantur & piissimis reginis, &
Christianissimo & piissimo domino. Feci enim in mem-
branis scribi tomos. Cum consilio igitur eius sicut bene
habere perspiciatis, opportune offerte. Oportet enim nos
vndique pro recta fide certare, & exortam aduersus Chri-
stum impietatem, quantum possibile est, e medio expel-
lere festinare.

Est in 3.
part. Conc.
Ephes.EIVSDEM SANCTI CYRILLI EPISTOLA
AD ACACIVM EPISCOPVM MELITENÆ.

*Scripsit vero eandem ad Theodotum Ancyrae, & ad Firmum
Casareæ Cappadociae.*

NON oportebat latere sanctitatem tuam, aut forsitan
& cognouit, quod omnes orientales religiosissimi epi-

ANNO
CHRISTI
533
episcopi in Antiochia conuenerunt, cum transmisisset eis
tomum dominus meus sanctissimus episcopus Proclus,
bonorum plenum intellectuum, & rectorum dogmatum.
Erat enim ratio multa & longa de dispensatione Domini
nostri Iesu Christi: supposuit vero etiam capitula quædam
collecta a Theodori codicibus, quæ consonantem Nestorii
perfidii intellectum habent, & adhortatus est etiam
illa anathematizare. Illi vero non passi sunt, & scripserunt
ad me, quod si contigerit anathematizari ea quæ sunt
Theodori, perueniet omnimodo macula etiam ad sanctos
nostros patres, Athanasium dico, & Basilium, & Gregorios,
& Theophilum, & ceteros. Nam scripserunt & ipsi
quædam consonantia eis quæ sunt Theodori. Et erat necessarium
etiam me ad eos rescribere, quæ & nota faciet tuæ sanctitati
religiosissimus episcopus Daniel, qui Alexandria inuentus est,
& in singula eorum quæ mota sunt, subtiliter cognoscit.

EPISTOLA CYRILLI AD RABVVLAM
EPISCOPVM EDESSÆ.

AD incomparabilem quamdam alacritatem & ad inexpugnabilem
confidentiam nostras excitat animas sapientissimus Paulus sic
scribens: *Quis nos separabit a caritate Christi? Tribulatio? an angustia? an persecutio? an fames? an nuditas? an periculum? an gladius?* Nihil enim intolerabile est eis
qui firmiter apud se statuunt certamen fidei certare, cursum
perficere, fidem seruare, vt & incorruptionis mereantur coronam.
Sicut vero sollicitos optime gubernare, non in serenitate nauigare,
sed in tempestate posse nauem seruare, probatissimos declarat:
sic etiam sortitos ecclesiis præsidere, non omnimodo rerum serenitas
claros demonstrat; magis vero solertia in tribulationibus, & fortitudo,
& patientia, & fortiter resistere instabilibus hæreticorum sermonibus.
Semper quidem tua splenduit sanctitas, præcipue autem modo, facta
omnibus orientalibus columna & fundamentum veritatis, & sicut
quemdam pestiferum expellens morbum, nouæ & abominandæ hæreseos
Nestorii blasphemiam. Nam procedit quidem ex altera radice (illius dico
qui de Cilicia erat) ista impietas: arbitratus vero est, quod tenebit

Theodorus
Mopsuestenus.

Concil. Tom. 12.

L